

XV TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Am7 ,12-15)

Lugemine prohvet Aamose raamatust:

Peeteli preester Amasja ütles Aamosele: "Ma ütlen sulle, kes sa oled nägija, sea end teele ja mine Juudamaale, söö seal oma leiba ja kuuluta seal oma prohvetiennustusi, aga Peetelis ei tohi sa enam kuulutada, sest siin on kuninga pühamu ja kuningriigi tempel." Siis Aamos vastas ja ütles Amasjale: "Mina ei ole prohvet ega prohvetijünger, vaid karjane ja metsviigipuude kasvataja, kuid Issand võttis mind karja järelt ja ütles mulle: mine ja kuuluta minu rahvale Iisraelile."

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps85 ,9ab-10. 11-12.13-14 R:)

R: Issand, osuta meile oma heldust ja lunasta meid.

Ma tahan kuulda, mida Issand Jumal räägib,
tõesti ta kuulutab rahu oma rahvale ja oma vagadele.
Tema abi on ligi neile, kes teda kardavad,
tema kirkus elab meie maal.

R:

Heldus ja tõde saavad kokku,
õigus ja rahu annavad teineteisele suud,
maa seest võrsub tõde,
õigus vaatab alla taevast.

R:

Jah, Issand annab meile kõik hea,
meie maa kannab vilja.
Õiglus kõnnib tema ees
ja käib tema jälgedes.

R:

(Teine lugemine Ef1 ,3-6. 3-14)

Lugemine püha Pauluse kirjast efeeslastele:

Kiidetud olgu Jumal ja meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa, kes meid on õnnistanud oma Vaimu õnnistusega koguduse kaudu, mis on taevas koos Kristusega. Sest tema on meid Kristuses ära valinud enne maailma loomist, et me oleksime pühad ja laitmatud tema palge ees. Armastusest on tema meid armulikul tahtel ette määranud oma lapseõiguse osalisteks - tema jumaliku armu kiituseks. Ja selle on ta meile kinkinud oma armastatud Pojas. Kristuse vere läbi on meil lunastus ja pattude andeksandmine tema armu rikkust mööda, mis on meid rikkaks teinud kõige tarkuse ja mõistlikkuse poolest. Jumal on meile teatavaks teinud oma tahtmise saladuse, mille ta on heaks arvanud Kristuses täide viia, kui õige aeg on käes. Siis kogub ta Kristuses ühte kõik, mis on taevas ja mis maa peal. Kristuses oleme ka meie saanud pärisosa, nii nagu tema oli ette määranud ja seadnud oma tahtmise nõu järgi. Sest meie, kes me juba enne panime oma lootuse Kristuse peale, oleme seatud Jumala kirkuse kiituseks. Kristuses olete ju teiegi uskuma jäänud, kui te kuulsite tõe sõna ja lunastuse evangeeliumi. Ning temasse uskudes olete ka teie saanud töötatud Püha Vaimu pitseri. Püha Vaim on meile tagatiseks, et me saame kätte oma pärisosa - lunastuse, mis teeb meid Jumala omadeks tema kirkuse kiituseks.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14,23)

Halleluuja. Kes mind armastab, kuulab minu Sõna.

Teda armastab minu Isa ning tema juurde me tuleme. Halleluuja.

(Evangeelium Mk6 ,7-13)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Jeesus kutsus oma jüngrid enda juurde ja saatis nad kahekaupa teeles ning andis neile meelevaldalla rüvedate vaimude üle. Ta käskis neid, et nad ei võtaks teeles kaasa midagi peale sauas - ei leibas, reisipaunas ega raha vöö vaheles. Sandaalid võisid nad jalga jätta, kuid selga panna kahte kuube nemad ei tohtinud. Ja ta ütles neile: "Selles majas, kus te ulualust leiates, sinna jääge, kuni te sellest paigast lahkute. Aga kui teid mõnes paigas vastu ei võeta ega kuulata, siis minge sealt ära ja raputage selle paiga tolm oma jalgadelt tunnistuseks nende vastu." Nii läksid kaksteist jüngrit teeles ja kutsusid kõiki üles meelt parandama. Nad ajasid välja palju kurje vaime, salvisid haigeid õliga ja tegid nad terveks.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, suved on vahel kuumad ja põuased. Nii on see olnud varem ja on nüüdki. Vanasti korraldati siis, kui põud ähvardas viljaikaldusega, palve- ja patukahetsusprotsessioone, et Jumalalt vihma paluda. Ja mingi aja järel võttiski Jumal palveid kuulda ning saatis vihma - nii uskusid inimesed.

Muidugi alates sellest ajast, kui leiutati baromeeter, on ikka kahtlustatud, et enne palvekogunemise väljakuulutamist kiikab preester igaks juhuks silmanurgast ka õhurõhu muutumist. Tänapäevases ilmavaatlussatelliitide ja interneti maailmas on niisugused protsessioonid muutunud üldse küsitavaks, ja kui nüüd pärast pikka põuda viimaks vihma tuleb, siis ei söanda isegi ükski usklik enam öelda, kas Jumal võttis meie palveid kuulda, või oleks see ka ilma palveteta sündinud.

Ometi on Jumal ikka seesama kes ta oli kaugetel aegadelgi. Tema on see, kes laseb tsüklonitel tekkida, liikuda ja hääbuda - see tähendab, meil tuleb palvetades lihtsalt kaugemale ette mõelda.

Me loeme patutunnistuse....

Jutlus

Armsad õed ja vennad, mäletan, et kord oma nooruspäevil külastasin üht vennastekoguduse palvemaja ja sattusin seal kuulama üsna kummalist kõnelejat. Ühelt poolt näis ta väga energiline ja siiras, teisalt pani miski temas muigama. Tal oli põhjamaalase kohta eksootiline nimi, ja pealegi kõnetas ta ennast kolmandas isikus: vend Palm. Ja siis ta tunnistas koguduse ees: "Teie räägite: vend Palm joob - aga vend Palm läheb meeste juurde õlleauku, vend Palm joob meestega kannu õlut, vend Palm joob meestega kaks kannu õlut, vend Palm joob meestega kolm kannu õlut, ja siis vend Palm räägib meestele Jumalast!"

Seda kuuldes oleks tahtnud nii naerda kui nutta. Sest ühest küljest käitus vend Palm täpselt püha Pauluse eeskujuga järgi - olla juutidele juut ja nõtradele nõder (1Ko 9,20.22) ... ja miks siis ka mitte joodikutele joodik. Teisest küljest, kas oleks võimalik mõelda välja vagamat ettekäänat, et end korralikult täis juua? On üsna selge, et niisuguse misjonimeetodiga eriti kaugele ei jõua, kuid siiski väärib ka tunnustust, et vend Palm tegi kõik selleks, et kuulutada inimestele kõrtsis evangeeliumi nende keeles ja ühena nendest. Peale selle rääkis ta kõigest avalikult ja varjamata ka koguduse ees - seadis end pilgete märklauaks, nii nagu Vana Testamendi prohvet Hoosea, keda Jumal käskis: "Mine ja võta omale templihoor naiseks ja saa temaga hooralapsi, sest maa on oma Issanda maha jätnud ja hooraks hakanud." (Ho 1,2). Kuid mida tahan siis mina kogu selle looga öelda?

Ennekõike seda, et vend Palm näitas meile omal ülepakutud viisil mida me kõik teeme, missugustele evangeeliumikuulutamise vahenditele me sageli loodame.

Alates möödunud sajandi kuuekümnendatest aastatest on kirik püüdnud rääkida maailmaga maailma keeles ja pakkunud pigem meelelahutust. Kristlust on soovitud näha sündmusereligioonina, mis teostub käte plaksutamises suurte staadionijumalateenistustel, kuhu oodatakse ka uskmatutest uudishimulikke. Kirik korraldab ilmalikke kirikukontserte, eneseabi- ja hobiringe, heategevusüritusi ja ekskursioone lootuses, et ehk jääb neist osa võtvatele poolusklikele möödaminnes midagi külge, ehk hakkab kellelgi piinlik ja ta teeb kirikule selle teene, et tuleb ka tavalisele jumalateenistusele. See kõik toimib aga üpris küsitava eduga, ja vahel tuleb mulle seda vaadates paratamatult jälle meelde vend Palmi kõrtsimisjon.

Armsad õed ja vennad, võibolla ei paista kiriku olukord tänapäeva perspektiivist eriti roosiline, nii nagu üks mu preestrist ametivend kord kokku võttis: "Ükskõik kui palju meil täna evangelisatsioonist ka ei räägitaks, jõutakse viimaks ikka välja ühelesamale järeldusele: kirik peab veelgi kokkuhoidlikumalt majandama". See naljatlev vaimukus kõlab esmapilgul halvemini kui ta tegelikult on - praktilises elus ju ongi nii, et kui meil on vähe teravilja, siis me küpsetame sellest leiba, mitte ei pruuli õlut, ja kui meil on raha vaid leiva jaoks, siis me ei osta eksootilisi vürtse. See, kuidas majandusliku või vaimuliku allakäigu ajastul kõigest hoolimata ellu jääda, on kindlasti ebamugav, kuid väga vajalik kogemus.

Jääb üle ainult loota, et maailm vajab kord kirikut jälle Jumala kojana, kus inimene otsib ja leiab vaikust, tasakaalu ja rahu. Kirik ongi ju selleks, et maailmale meenutada: inimene ei ole ainult tööloom ja tarbija, inimene on midagi enam kui äramanipuleeritud massiprodukt konveierilt, kes on selle maailma vägevate käsul valmis pikemalt mõtlemata sõtta minema või ostukeskusesse tormama. Igaüks meist on indiviid, kellel on oma suhe Jumalaga, oma väarikus ja oma unikaalne koht siin maailmas.

Teisalt on kirik vajalik ka selleks, et aidata inimesel hakkama saada piinava küsimusega, kas tema pingutustel olla oma elus hea ja suuremeelne on mõtet. Meie usk õpetab, et on küll, sest elu mõte ulatub sellest maailmast kaugemale - selles elus annab meile jõudu eelkõige tulevikunägemus. Nii võib usklik inimene ka siis, kui elu lõpp on lähenemas, unistada paremast, igavikulisest maailmast, ning surmale kartmatult silma vaadata. Seda evangeeliumi pole häbi ka teistele kuulutada. Aamen.